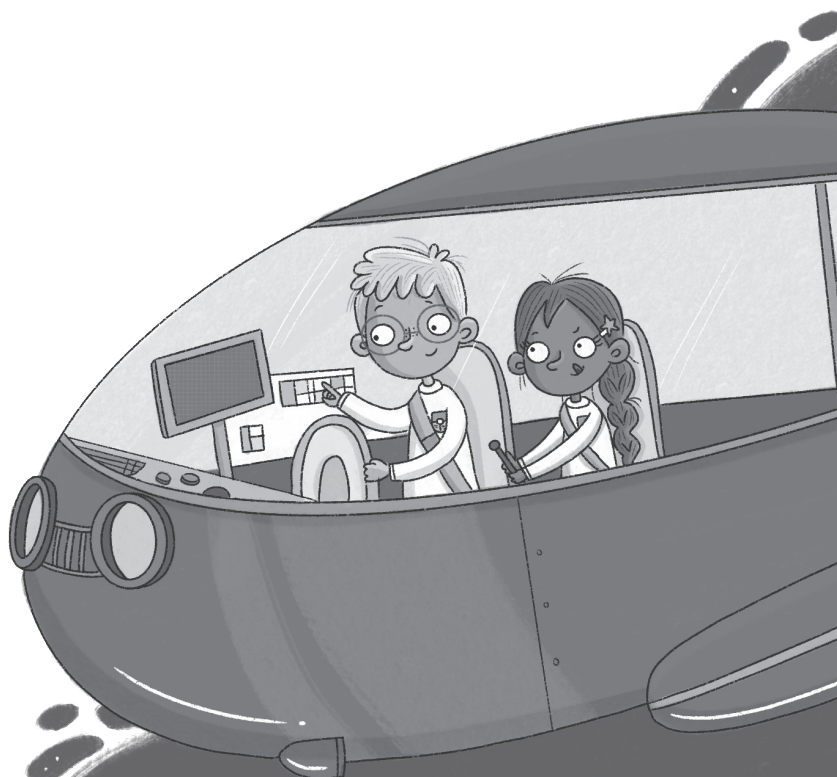

DE ACHT AVONTURIERS

DE KOMETENREGEN

DE ACHT AVONTURIERS[®] DE KOMETENREGEN

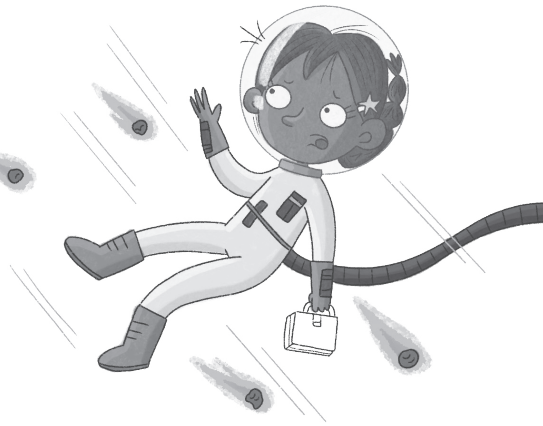
KOSM•S

Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen

INHOUD

<i>1</i> Sterrenkijken	4
<i>2</i> Inkomend gevaar	20
<i>3</i> Problemen in de ruimte	34
<i>4</i> Een grote sprong...	50
<i>5</i> Ruimteslinger	64
<i>6</i> Race tegen de klok	78
<i>7</i> Verdwaald tussen de sterren	90

<i>8</i> Jupiters vuurwerk	100
Het zonnestelsel	116
Jupiter	118
Ruimtetuig Galileo	120
Quiz	122
Woordenlijst	124

Hoofdstuk een STERRENKIJKEN

Roshni zette haar telescoop op zijn statief. Ze tintelde van opwinding. ‘Ik hoop echt dat ik hem vanavond ga zien,’ zei ze tegen zichzelf.

Ze stond op de oever van het Pangongmeer in India. Het water leek bijna net zo stil en rustig als het oppervlak van de maan. Roshni’s ouders praat-ten zachtjes met elkaar bij het kampvuur. In de verte doemde het uitgestrekte Himalayagebergte

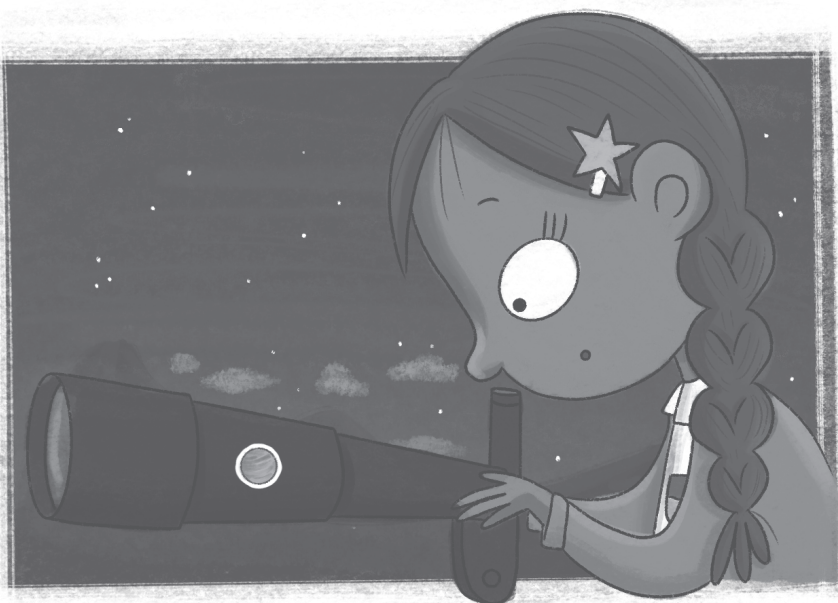
op, een deel van de lucht was verborgen achter de grote donkere vormen. Boven Roshni fonkelden duizenden sterren als glitterpoeder.

Het was fris, maar dat vond Roshni niet erg. Ze was ook niet bang voor het donker. Daar hield ze juist van!

Hoe minder licht hoe beter, zelfs. In een stad kon je de sterren niet zo goed zien vanwege alle straatlantaarns. Maar hier buiten, ver bij de dichtstbijzijnde stad vandaan, staken de sterren als glinsterende stipjes af tegen de donkere hemel. *Dit is de perfecte plek om naar de sterren te kijken*, dacht Roshni.

Toen haar telescoop was opgesteld, keek ze door de lens. Het was geen speelgoed – dit was een echt wetenschappelijk instrument van bijna een meter lang. Roshni was er erg trots op. Op de zijkant had ze haar favoriete spreuk geschreven: *De nacht verbergt een wereld, maar onthult een heelal.*

Ze stelde de telescoop met zorg in en zag een planeet helder schijnen in het donker.

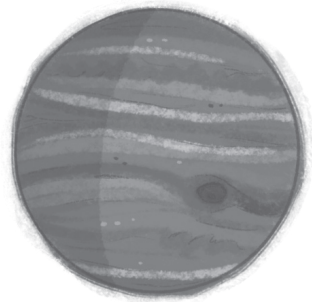
‘Ik kan je zien, Jupiter!’ fluisterde ze grinnikend. ‘Hé daar, grote jongen.’

Het was juni, de tijd van het jaar waarin de omloop van Jupiter om de zon de planeet het dichtst bij de aarde brengt. Roshni had Jupiter al eerder gezien, maar nog nooit zo duidelijk als nu. Ze kon zelfs de gekleurde ringen eromheen ontdekken.

Wat Roshni echt wilde zien was de enorme storm op Jupiters oppervlak, die ook wel de Grote rode vlek wordt genoemd. Roshni stelde zich voor dat die eruit moest zien als het oog van een boze reus! Maar ze kon niet verder inzoomen.

Ze zuchtte. Haar geliefde telescoop was gewoon niet sterk genoeg.

‘Ik weet het!’ zei ze. ‘Mijn nieuwe lens!’ Haar ouders hadden die voor haar gekocht om haar telescoop nog beter te

maken. Kon die lens Jupiter zo groot in beeld brengen dat ze de Grote rode vlek kon zien?

Ze sprong op en rende naar haar tentje – maar stopte toen plotseling.

Op haar tent lichtte het symbool van een kompas op. Roshni kende dat symbool goed. Op haar jasje zat een button met precies dezelfde vorm – het teken van de Acht Avonturiers!

Roshni grinnikte in zichzelf en kroop de tent in. Er scheen verblindend wit licht. Wind waaide door haar haren en rukte aan haar jasje. Het voelde

alsof ze met de snelheid van een meteor door de ruimte suisde.

Een paar seconden later nam het licht af. Roshni keek om zich heen. Ze werd omringd door de vertrouw-

de zwarte stenen muren van het hoofdkwartier, die glansden als spiegels. Een rij computerschermen flikkerde.

‘Roshni – aanwezig!’ riep ze.

Verder was alleen Tamiko er nog maar, die een paar fossielen in een vitrine rangschikte. ‘Hoi!’ riep Tamiko en ze zwaaide naar haar.

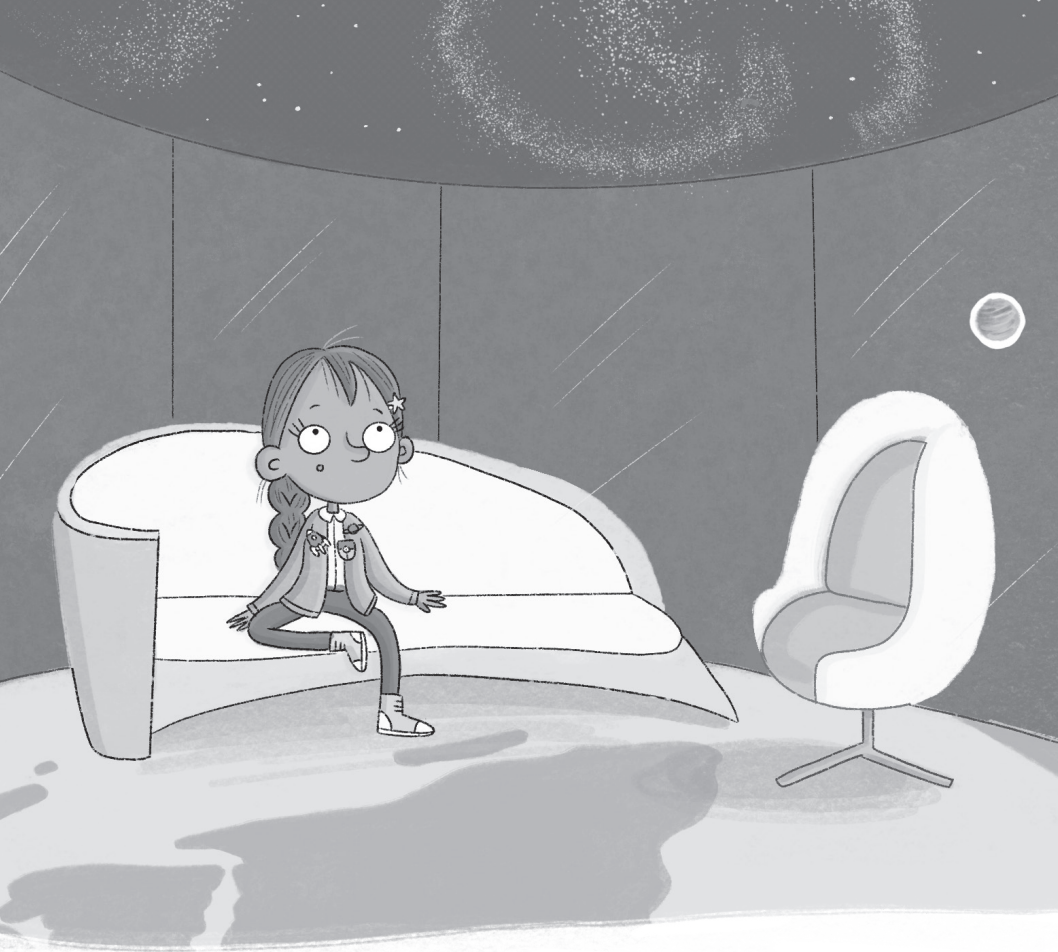
Roshni zwaaide terug. ‘Dinosaurusbotten?’

‘Tuurlijk!’ zei Tamiko met een grijns. Zij was de dinosaurus-avonturier.

Roshni wilde zo graag weten waarom de avonturiers deze keer waren opgeroepen. Ze liet zich op de enorme plofbank vallen om de anderen te zien aankomen.

Boven haar, op het koepelvormige plafond,

stond een afbeelding van het zonnestelsel. Op de vloer lag een enorme wereldkaart. Terwijl de avonturiers door de oplichtende deuropening kwamen rennen, flitsten kleine lichtjes op van het ene land naar het andere, om aan te geven waar ze vandaan kwamen.

‘Connor – aanwezig!’ Connor zwaaide naar Roshni en Tamiko. Hij was de mariene avonturier en wist alles over de oceanen.

Emma, de biologie-avonturier, stuitte na hem binnen. Ze riep haar naam en saludeerde op haar gebruikelijke, pittige manier. Emma wist alles over planten en dieren. Toen kwam Ollie, in de donkergroene korte broek en het T-shirt dat hij altijd droeg als hij het regenwoud verkende.

‘Wat is de missie?’ vroeg Ollie.

‘Dat heeft het hoofdkwartier ons nog niet verteld,’ zei Roshni.

‘Kiki – aanwezig!’ Een meisje zoefde op een elektrisch skateboard door de deuropening. Kiki was de technische avonturier, en Roshni wist dat ze het skateboard zelf had gebouwd.

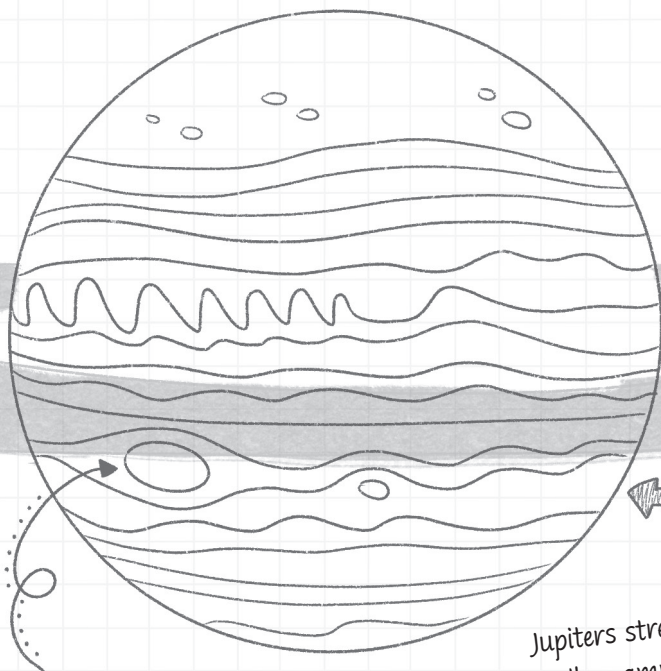

JUPITER

Jupiter is de grootste planeet in ons zonnestelsel. Hij bestaat voor het grootste deel uit het gas waterstof en heeft geen massief oppervlak.

GROTE RODE VLEK

Jupiters grote rode vlek is een gigantische kolkende storm. Hij is twee keer zo groot als de aarde en raast al honderden jaren.

Jupiters strepen zijn wolken ammoniak en water. De wolken zijn heel koud en stormachtig.

GA MEE OP AVONTUUR!

Een ruimtesonde die in een baan om Jupiter vliegt moet gerepareerd worden vóórdát een komeet de planeet treft. De tijd tikt en dus schieten **DE ACHT AVONTURIERS** te hulp! Roshni en Ollie moeten asteroiden ontwijken en een gewaagde ruimtewandeling maken. Zal het ze lukken om in hun missie te slagen?

**KOS
M•S**

NUR 282
Kosmos Uitgevers,
Utrecht/Antwerpen

